

På den baggrund foreslås det, at bestemmelserne i de nævnte kapitler i straffeloven også gælder, når forholdet angår Den Internationale Straffedomstol. Det er dog selvsagt en forudsætning, at den enkelte bestemmelse efter sit eget indhold i øvrigt kan finde anvendelse på forholdet.

Særligt for så vidt angår bestikkelse straffes efter straffelovens § 122 den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten (aktiv bestikkelse). Efter § 144 straffes den, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsi-ge en gave eller anden fordel (passiv bestikkelse).

De danske straffebestemmelser om aktiv og passiv bestikkelse finder således også anvendelse, når forholdet angår embedsmænd ved Den Internationale Straffedomstol. På denne baggrund foreslås ikke ændringer af de pågældende bestemmelser.

Til § 6

I forbindelse med afhøring her i landet af mistænkte personer efter anmodning fra Den Internationale Straffedomstol, bestemmer statuttens artikel 55, stk. 2, litra c, at der skal beskikkes en forsvarer for den, der afhøres, hvor det er påkrævet af hensyn til retfærdighed. En krav om forsvarerbeskikkelse må i disse tilfælde antages allerede at følge af retsplejelovens regler, jf. pkt. 10.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udgifterne til den beskikkede forsvarer afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal betales af den, der afhøres. En sådan ordning vedrørende omkostningsspørgsmålet

svarer til den, der gælder efter udleveringslovens § 14, stk. 2.

Til § 7

Bestemmelsen giver justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte yderligere bestemmelser til gennemførelse af statuten for Den Internationale Straffedomstol, herunder på grundlag af overenskomst med domstolen.

Bestemmelsen har til formål at tage højde for, at visse yderligere gennemførelsesbestemmelser, der ikke efter sin karakter kræver lovændringer, kan vise sig at være nødvendige eller hensigtsmæssige af hensyn til administrationen af loven. Der kan f.eks. være tale om supplerende regler vedrørende den praktiske fremgangsmåde i forbindelse med ydelse af retshjælp og samarbejde i øvrigt med domstolen.

Til § 8

Statuten træder efter artikel 126 i kraft den første dag i måneden efter den 60. dag efter deponeringen af det 60. ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos FNs generalsekretær. Pr. 15. september 2000 har 20 lande ratificeret statuten, jf. pkt. 2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

På denne baggrund foreslås det, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af udenrigsministeren.

Til § 9

Bestemmelsen indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven vil dog ved kongelig anordning helt eller delvis kunne sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Det er regeringens hensigt hurtigt at tage skridt til, at loven kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.